

คำโปรย

ในเมืองเล็กๆ ที่แสนสงบ ร้านเมย์เมอร์ กูดส์ โปรดักส์ "Mae's Good Products" ไม่ได้เป็นเพียงแค่ร้านขายของแต่เป็นที่ซ่อนของความมหัศจรรย์ที่ไม่เป็นที่รู้จัก ในวันที่ดูเหมือนจะเป็นวันธรรมดา เมย์ เจ้าของร้านที่มีพลังเวทมนตร์ใช้ของวิเศษเพื่อช่วยเหลือผู้คนในชุมชนซึ่งความดีงามของเธอได้ดึงดูดความสนใจจาก "มารดาแห่งความมืด" แม่มดสองคนที่เต็มไปด้วยความอิจฉาและต้องการใช้เวทมนตร์เพื่ออำนาจในเวลาที่น่ามา ซึ่งเหตุการณ์ที่นำไปสู่การต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่วร่วมติดตามเรื่องราวที่เต็มไปด้วยเวทมนตร์ ความรัก และความลับที่รอการเปิดเผยใน "MAY The Kind Witch เมย์แม่มดผู้แสนดี"

สารบัญ

หน้าที่ 04, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 1: ร้านเล็กๆ กับความลับที่
หอมหวาน

หน้าที่ 16, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 2: คำสาปแห่งกลิ่นเหม็น

หน้าที่ 31, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 3 เครื่องหอมแห่งความ
เกลียดชัง

หน้าที่ 42, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 4 พิษร้ายในสายน้ำ

หน้าที่ 51, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 5 เพื่อนใหม่ผู้ซื่อสัตย์

หน้าที่ 59, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 6 หนังสือต้องสาป

หน้าที่ 70, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 7 ความทรงจำที่ถูกลบ

หน้าที่ 80, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 8 เสียงกระดิ่งแห่ง Mid
night

หน้าที่ 85, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 9 ดอกไม้แห่งความมืด

หน้าที่ 96, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 10 หมอกแห่งความเท็จ

หน้าที่ 104, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 11 ลางร้ายแห่งเหรียญทอง

หน้าที่ 112, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 12: กระจกเงาอาถรรพ์

หน้าที่ 120, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 13 พายุแม่ด

หน้าที่ 129, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 14 ศักดิ์สิทธิ์ที่หน้าผาแห่ง
วิญญาณ

หน้าที่ 137, แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 15: บทเริ่มใหม่แห่งความ
สงบสุข

แม่มดผู้แสนดี ตอนที่ 1

ร้านเล็กๆ กับความลับที่หอมหวาน

ในโลกแห่งโลกแห่งเวทมนตร์ของเรา

ในโลกของเรื่องราวนี้ เวทมนตร์มีอยู่จริงแต่ซ่อนตัวอยู่ในความธรรมดาของชีวิตประจำวัน แม่มดและพ่อมดใช้ชีวิตปะปนกับมนุษย์ธรรมดา บางคนใช้พลังวิเศษเพื่อความดี บางคนใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนเมย์เป็นทายาทของตระกูลแม่มดโบราณที่สืบทอดภูมิปัญญาและพลังเวทมนตร์แห่งการเยียวยาหลากหลายชั่วอายุคน เธอเลือกที่จะใช้พลังนี้เพื่อช่วยเหลือผู้คนในชุมชนเล็กๆ

ที่เธออาศัยอยู่แต่ในโลกของเวทมนตร์ก็มีกลุ่มที่เชื่อว่าพลังวิเศษควรถูกใช้เพื่อปกครองและควบคุม หนึ่งในนั้นคือกลุ่มที่เรียกตัวเองว่า "มารดาแห่งความมืด" พลังเวทมนตร์ในโลกนี้เชื่อมโยงกับธรรมชาติ สมุนไพร และพลังงานจักรวาล แม่มดแต่ละคนมีความถนัดและพลังที่แตกต่างกันไป บางคนเก่งเรื่องการเยียวยา บางคนเก่งเรื่องการทำนาย บางคนเก่งเรื่องธาตุต่างๆ

*ผู้คนต่างก็มีเวทมนตร์ในตัวเองแม่มดที่
แท้จริงคือผู้ที่รู้จักปลุกพลังนั้นและใช้
มันอย่างชาญฉลาด*

แม่มดสาวสวย : เมย์ เป็นแม่มดแสนดี

เมย์ - แม่มดผู้แสนดีหญิงสาววัย 35 ปี เจ้าของร้าน "เมย์เมอร์ กูดส์ โปรดัคส์" ที่มีความลับซ่อนอยู่ เธอมีผมยาวสีเอิร์ธโทน มักรวบมัดด้วยก๊ีบไม้โบราณ สามใส่เสื้อผ้าลินินผสมคอตตอน สไตร์โบฮีเมียนที่ดูมีระดับและเป็นเอกลักษณ์

เมย์เป็นทายาทของตระกูลแม่มดโบราณ เธอมีพลังในการเยียวยาและปกป้อง ใช้สมุนไพรและพลังธรรมชาติในการสร้างเวทมนตร์ช่วยเหลือผู้คน ดวงตาของเธอทั้งอบอุ่นและคมกริบ มองเห็นสิ่งที่คนทั่วไปมองไม่เห็นแม้จะมีพลังวิเศษ เมย์เลือกใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและถ่อมตน เธอเชื่อว่าเวทมนตร์ที่แท้จริงคือการให้และการช่วยเหลือผู้อื่น

ที่ปลายถนนสายหลักของเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่ง ซึ่งห่างไกลจากความวุ่นวายของมหานคร มีร้านเล็กๆ ตั้งตระหง่านอยู่ด้วยความสง่างาม ร้านนี้มีหน้าร้านสีเขียวขจีเหมือนใบไม้ในฤดูใบไม้ผลิ หน้าต่างบานใหญ่แสดงของภายในเรียงรายไปด้วยขวดโหลแก้ว ระบุระดับที่บรรจุเครื่องเทศ, ดอกไม้แห้ง, และใบชาสดจากทั่วทุกมุมโลก ป้ายเหนือประตูเขียนด้วยตัวอักษรสวยๆ ว่า "Mae's Good Products" หรือ "เมย์เมอร์ กูดส์ โปรดักส์"

ภายในร้าน ความหอมอันเป็นเอกลักษณ์ผสมผสานระหว่าง
กุหลาบ wild rose, ส้มโอ citrus, และเครื่องเทศ warmth
ดอกลาเวนเดอร์แห้งห้อยจากเพดานเบาๆ ปลอຍให้กลิ่นอันผ่อนคลาย
คลาญแผ่ซ่านไปทั่ว

และที่นั่นแหละ คือที่อยู่ของ "เมย์" หญิงสาววัย 35 ปี ผู้เป็นเจ้าของ
ของร้าน ผมยาวสีเฮอร์รี่ มัดหึงรวบตึงด้วยกิ๊บไม้, ใส่เสื้อผ้าลินิน
ผสมคอตตอนสีไต้ล้โบฮีเมียนที่ดูมีระดับ และสายตาคู่ นั้นห้งอบ
อุ่นและคมกริบราวกับสามารถมองเห็นสิ่งที่คนทั่วไปมองไม่เห็น

วันนั้นเป็นวันธรรมดาๆ วันหนึ่ง ร้านไม่ค่อยมีคน เมย์กำลังนั่ง
จัดเรียงขวดน้ำหอม น้ำมันหอมระเหยใหม่ด้วยความพิถีพิถัน
เมื่อเสียงกระดิ่งประตูดังกััน เธอเหลือบมองขึ้นมาก

ผู้ที่เข้ามาคุณลุงสุทธิ อายุราว 60 ปี ชาวบ้านที่เธอรู้จักดี
ใบหน้าของเขาปิดเบี้ยวด้วยความเจ็บปวด มือหนึ่งลูบหลังของ
เขาอย่างเบาๆ

"ขอบาย...อีกแล้ว เมย์จ๋า" ลุงสุทธิพูดด้วยเสียงแหบๆ "พอตก
เย็นนี้แทบยืนไม่ไหว"
เมย์ยิ้มน้อยๆ อ่อนโยน "ไม่เป็นไรนะลุง มานี้ๆ นั่งก่อน ลุงสุทธิ"

เธอชวนลุงสุธีนั่งที่ม้านั่งบาร์ไม้โอ๊กแล้วเดินไปที่ชั้นซึ่งเรียงรายไปด้วยกระปุกชา กว่าเธอไม่ได้ใช้ตาเลือก แต่ใช้ปลายนิ้วที่เรียว ยาวลุ่มเบาๆ ไปตามกระปุกเหมือนกำลังสื่อสารกับอะไรบางอย่าง สักพัก นิ้วของเธอหยุดอยู่ที่กระปุกหนึ่งซึ่งบรรจุใบชาสีเขียวอม เหลืองผสมกับดอกคาโมไมล์และสมุนไพรอีกสองที่ลุงสุธีไม่รู้จัก

"นี่คะ ลุง" เมย์กล่าว พร้อมกับยื่นถุงชาผ้า linen small bag ให้ "ต้มน้ำให้เดือดแล้วพักไว้สักสองนาที่นะคะ ค่อยๆ เทน้ำลงไป แช่ใบชา 10 นาที ตีมาก่อนนอนแค่สามวัน อาการปวดของลุงจะดีขึ้น"

ลุงสุธีรับถุงชามาด้วยความขอบคุณ รู้ดีว่าชาของเมย์ไม่ใช่ชาธรรมดา หลายคนในเมืองนี้ต่างก็เคยได้รับความช่วยเหลือจากเธอ ผ่านทางนี้, ตั้งแต่โรคนอนไม่หลับไปจนถึงความทุกข์ใจ

"ขอบใจมาก เมย์ ราคาเท่าไรล่ะ?"

"สิบห้าบาทคะลุง" เมย์ตอบอย่างเดิม เหมือนครั้งก่อนๆ ขณะที่ลุงสุธีจากไปด้วยรอยยิ้มบนใบหน้าและความหวังในใจ, เมย์เหลือบมองเห็นเงาสะทอนบนขวดแก้วของร้าน เธอเห็นภาพ

ลางตาของผู้หญิงสองคนยืนอยู่ฝั่งถนน สวมเสื้อคลุมสีดำ
ใบหน้าเต็มไปด้วยความอิจฉาและไม่เป็นมิตร

เมย์ถอนหายใจเบาๆ พลังบิดมวงคล การป้องกันขนาดเล็ๆ
น้อยๆ ที่แขวนอยู่เหนือประตูอย่างแผ่วเบา

"ในที่สุด...พวกเธอก็ตามมาพบแล้วสินะ" เธอพูดคนเดียว

หญิงสาวทั้งสองคนนั้นคือ "ไอริส" และ "มอร์แกน" สมาชิกของ
กลุ่มแม่มดที่เรียกตัวเองว่า "มารดาแห่งความมืด" พวกเขา
เกลียดการที่เมย์ใช้เวทมนตร์เพื่อช่วยเหลือ ผู้คนแทนที่จะใช้เพื่อ
อำนาจและความมั่งคั่ง เหมือนกันกับพวกเธอเชื่อว่าเวทมนตร์คือ
เครื่องมือแห่งอำนาจ, ไม่ใช่เครื่องมือแห่งการให้

ในคืนนั้น หลังจากทีล่งสุทริตี่มชาของเมย์และนอนหลับฝันดี
 อย่างที่ไม่เคยเป็นมานาน, ไอริสและ มอร์แกน ก็เริ่มพวกเธอขึ้น
 อยู่ที่มุมถนนใกล้ร้านของเมย์, ไซมีอวาท วงกลมบนพื้นแล้ว ท่อง
 ออกมาเสียงแผ่วๆเบาใน คาถาโบราณ ลมเย็นๆ เริ่มพัดผ่าน
 เมืองอย่างกะทันหัน, ใบไม้แห้งบนถนนเริ่มบิดเป็นเกลียว, สร้าง
 เป็นกระแสน้ำวนเล็กๆ ของ พลังงานลบ ตัวร้าย ที่ค่อยๆ เคลื่อน
 ตัวไปทางร้านของเมย์

ภายในร้าน เมย์ที่กำลังจะปิดร้านรู้สึกได้ถึงความหนาวเหน็บที่มากับลม เธอเดินไปที่ตู้โบราณไม้สักหลังร้าน, เปิดออก, และหยิบสมุดคัมภีร์เล่มใหญ่ที่มีปกทำจากหนังย่นและประดับด้วยสัญลักษณ์ดวงจันทร์และดวงดาวออกมา นี่คือสมุดคัมภีร์คาถาของตระกูลที่สืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่น

เธอเปิดสมุดอย่างรวดเร็ว, ดวงตาของเธอ การสแกนผ่านตัวอักษรและ สัญลักษณ์ มากมายนับไม่ถ้วนจนกระทั่งเธอหยุดอยู่ที่หน้าหนึ่งซึ่งเขียนถึง "คาถาปิดเป่าความชั่วร้ายและพลังงานเชิงลบ"

เมย์ยิ้มแล้วเริ่ม เธอหยิบเทียนขาวเล็กๆ หนึ่งเล่ม, จุดมัน, แล้ววางไว้บนหน้าต่าง จากนั้นเธอหยิบเกลือ (Sea salt) โปรยเป็นวงกลมรอบตัวบริเวณหน้าประตู พลัง ท่องเบาใน คาถาโบราณ ด้วยน้ำเสียง ที่หนักแน่น และ ชัดถ้อย ชัดคำ

"ด้วยพลังแห่งแสงสว่างและความดี ขอให้ พลังแห่งการปกป้องนี้ ปกป้องสถานที่แห่งนี้จากความมั่งร้ายและ พลังร้าย ทั้งปวงที่ไม่เป็นมิตร จงสลายไปเหมือนหมอกยามเช้าเมื่อต้องแสงตะวัน"

แสงจากเทียนขาวสว่างขึ้นในทันที, แพร่ศมี แสงสีทอง อ่อนๆ
ออกไปทั่วร้าน กระแสน้ำวน ลมเย็นและ พลังงานลอบคอยปองร้าย
ที่ไอริสและมอร์แกนสร้างขึ้นมา รวากับไปเข้ากับกำแพงที่มอง
ไม่เห็น, สลายไปในพริบตาที่มุกถนน ไอริสและมอร์แกน รู้สึกได้
ถึง พลังงานสะท้อนกลับของพวกตัวเอง ทำให้พวกเธอลึ้มลงบน
พื้น

"เจ้าแม่มดนั่น!"

ไอริสคำรามด้วยความโกรธ "เธอคิดว่าเธอแข็งแกร่งขนาดนั้น
เลยเหรอ?"

มอร์แกน จับแขนของไอริส

"ไว้ก่อน...เรามีเวลาอีกเยอะ ครั้งหน้าเธอแล้ว"

ภายในร้าน เมย์

เมย์ อม ยิ้มกับสมุดคัมภีร์เล่มเก่าๆ ของเธอ เธอรู้ดีว่าเป็นเพียง
การเริ่มต้นของการต่อสู้เท่านั้น แต่ด้วยภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ
และความดีในใจของเธอ, เธอพร้อมแล้วที่จะปกป้องความสุข
ของเธอและผู้คนในเมืองแห่งนี้

เธอปิดสมุดคัมภีร์, ดับเทียน, แล้วมองออกไปนอกหน้าต่างสู่คำ
คืนที่สงบอีกครั้ง

"มาเลย" เธอพูดเบาๆ "ฉันพร้อมแล้ว"

เมย์, แม่ मदผู้ปกป้องความสุข, ใช้คาถาโบราณเพื่อปิดเป่า
พลังงานชั่วร้ายออกจากบ้านของเธอ โดยมีวิธีการที่แสดงถึง
ความเชื่อมั่นและความดีในใจของเธอ ขณะที่คู่ต่อสู้ 'ไอริสและ
มอร์แกนวางแผนรอเวลาเพื่อท้าทายเธออีกครั้ง' เมย์รู้ว่านี่เพียง
จุดเริ่มต้นของการต่อสู้เพื่อปกป้องเมือง และเธอพร้อมที่จะ
เผชิญหน้ากับความท้าทายที่รออยู่ข้างหน้า.

และเช่นนั้น, การผจญภัยของแม่ मदผู้แสนดีจึงได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

...

(จบตอนที่ 1)

แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 2

คำสาปแห่งกลิ่นเหม็น

เมย์เมอร์ กูดส์ โปรดักส์

ร้านสมุนไพรแห่งความหวัง

ร้านเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยกลิ่นหอมของสมุนไพรและแสงอบอุ่นจากแสงเช้า ที่นี่คือสถานที่ที่ผู้คนแวะมาเมื่อต้องการความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสุขภาพ ปัญหาใจ หรือแม้กระทั่งปัญหาเหนือธรรมชาติ เมย์ดูแลร้านแห่งนี้ด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความรัก เธอรู้จักสมุนไพรทุกชนิดและสามารถผสมผสานให้เป็นยาที่มีประสิทธิภาพ

แสงเข้าส่องผ่านหน้าต่างบานใหญ่ของ 'เมย์เมอร์ กูดส์ โปรดัคส์' กลิ่นอายของความสดชื่นจากน้ำค้างและกลิ่นหอมของสมุนไพรผสมผสานกันอย่างลงตัว เมย์กำลังยืนอยู่บนบันไดเล็กๆ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งของกระเบไม่ที่ปลูกต้นลาเวนเดอร์และโรสแมรี่อย่างตั้งใจ เธอรู้สึกถึงความสงบของวันใหม่แต่ก็ไม่ว้าวางใจ เพราะความทรงจำเกี่ยวกับเหตุการณ์เมื่อคืนยังคงชัดเจนในใจ วันนั้นเป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ ผู้คนเริ่มทยอยกันเข้ามาในร้าน บ้างก็มาซื้อชา บ้างก็มาซื้อน้ำหอมปรับอากาศ บ้างก็แวะมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับสมุนไพรต่างๆ เมย์ยิ้มต้อนรับทุกคนอย่างอบอุ่น แต่ในใจเธอรู้สึกตัวเสมอว่ามีสิ่งผิดปกติบางอย่างกำลังรออยู่ ในช่วงบ่าย แม่ลูกคู่หนึ่งเดินเข้ามาในร้าน แม่ซื้อปัญญา และลูกชายวัยรุ่นซื้อต้นไม้ ใบหน้าของปัญญาดูเคร่งเครียด ในขณะที่ต้นไม้ดูอิดโรยและหงุดหงิด

"เมย์คะ" ปัญญาเรียกด้วยเสียงวิตก "ต้นไม้เขา...มีปัญหาเรื่องกลิ่นตัวมาตั้งแต่เมื่อวานเลยคะ อาน้ำก็ครั้งก็ไม่หาย กลิ่นมันแรงมากจนเพื่อนๆ ที่โรงเรียนเริ่มหลบเขาแล้ว"

เมย์มองไปที่ต้นไม้ด้วย
ความเห็นใจ เด็กหนุ่มทำตัว
อย่างเก้ๆ กังๆ และพยายาม
หลบสายตาเธอ แม้ว่าจะอยู่
ห่างกันหลายฟุต แต่เมย์ก็ได้
กลิ่นเหม็นแปลกๆ ที่ไม่ใช่
กลิ่นตัวปกติ แต่กลิ่นเหม็น
เน่าของสิ่งที่เน่าเปื่อยผสม
กับกำมะถัน

เมย์ขมวดคิ้วทันที นี่ไม่ใช่เรื่องปกติ "มาเลยนั่งก่อนจะ" เธอชวน
ไปที่ม้านั่งแล้วกล่าวต่อ "ให้ปวดหน่อยนะ"

เธอทำท่าเหมือนจะตรวจดูตัวต้นไม้เธอกำลังใช้ที่สับทอดมา
เพียงแค่ กระพริบตา ดวงตาของเมย์ก็สามารถเห็นพลังงาน
รอบๆ ตัวต้นไม้ได้ โดยปกติแล้วมนุษย์จะมีพลังงานสีฟ้าหรือสี
เขียวอ่อนสดใส แต่รอบๆ ตัวของต้นไม้ด้วยพลังงานสีเทาอมม่วง
ที่หนาแน่นและซับซ้อน ซึ่งกำลังแผ่รังสีแห่งความหมิ่นออกมา

"คำสาป..." เมย์พูดเบาๆ ในใจ

มันเป็นงานของไอริสและมอร์แกนแนนนอน พวกเธอไม่โจมตีเธอ แต่เลือกโจมตีลูกคำของเธอ แทน เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือและความสงบสุขของบ้าน ปัญญาได้ยื่นเธอพิมพ์ำลังถามด้วยความกังวล

"ว่าไงนะคะ เมย์?"

"คะ" เมย์ยิ้มพลอบใจ "ป้ามีตัวช่วยสำหรับต้นไม้"

เธอเดินไปที่ตุ่มสมุนไพรอีกครั้ง แต่เธอไม่ได้ใช้เพียงแค่ความรู้ด้านสมุนไพรปกติ เธอเปิดตู้ลับที่ซ่อน อยู่ข้างหลังของตุ่มสมุนไพรทั่วไป ซึ่ง

คาถา : ราก แมนเดรก, น้ำค้างจากดวงจันทร์, ขนของนกฟีนิกซ์ และเธอหยิบ 『สมุดคัมภีร์แม่มด』 ของตระกูลออกมา

เธอเปิดสมุดอย่างรวดเร็ว การคำสาปและพลังงานเธอเจอคาถา
และ สูตรคาถา คำสาปแห่งกลืนเน่าเปื่อย โดยเฉพาะ

" เธอพูดคนเดียวด้วยความยินดี "

สูตรการผสมผสานระหว่าง ดอกคาโมไมล์บริสุทธิ์ (สำหรับการ
ทำความสะอาด), ใบ มินท์ (สำหรับความสดชื่น), เกลือ s

(สำหรับการขับไล่พลังงาน), และที่สำคัญที่สุด แอดลาซ 'น้ำตาแห่งแสงจันทร์' ซึ่งน้ำกลั่นที่ผ่านการ ปลุกเสก ได้แสงจันทร์มาแล้ว

เมย์เตรียมสรรพสิ่งอย่างรวดเร็วผสมลงในอ่าง เซรามิกเล็กๆ
พลาจ ร่ายมนต์ คาลาลงไป :

"ด้วยพลังแห่งแสงสว่างและความบริสุทธิ์ ขอให้พันธนาการแห่งความมืดมลาที่ผูกมัดจิตวิญญาณนี้ ให้กลืนอันไม่พึงประสงค์ จางหายไปดังเงาที่หลบหนีจากแสงสว่าง ขอให้ความสดชื่นและความมั่นใจกลับคืนมา"

ระหว่างนั้นที่มมถนน ไอริสและ มอร์แกนแอบดูอยู่ด้วยความ
พอใจสมบูรณ์แบบและ สะใจ

ไวรัสพูดด้วยเสียงเยาะเย้ย "ไม่มีชาหรือน้ำหอมไหนคำสาปของ
เราได้"

"ใช่ แล้วเมื่อพ่อแม่เด็กคนอื่นๆ ได้ยินเรื่องนี้ ใครจะกล้าเข้ามาใน
ร้านของเธอละ" มอร์แกน

ข้างในร้าน เมย์การผสมแล้วนั้นใส่ลงในผ้าลินิน ที่เต็มไปด้วย
เครื่องหมายและสัญลักษณ์ แล้วเธอก็ส่งให้ กับ ต้นไม้

เมย์: บอกวิธีการใช้งาน

"เอาอาบน้ำนะ" ห้องน้ำอยู่ทางนั้น

"ตอนอาบน้ำ ให้ใช้ถุงนี้สครับขัดตัว ค่อยๆเบาๆ แค่ครั้งเดียวก็
พอ"

ปัญญารับไปด้วยความขอบคุณแต่ก็ทางเลือกอื่นแล้วจ่ายและพา
ต้นไม้กลับบ้าน

ต้นไม้ทำตามที่เมย์บอกอย่างไม่ค่อยมีความหวังเขาน่าถูก
สมุนไพรขัดตัว รู้สึกได้ถึงความเย็นสดชื่นของใบ มิน ความรู้สึก
มีประจักษ์อะไรบ้างอย่าง เล็กๆ ของพลังงานบริสุทธิ์ผลักดันออกไป
จากตัว จากนั้นกลิ่นเหม็นเน่าที่เคยติดตัวจางหายไปหมด

พอเขาออกจาก ปัญญาที่กำลังรออยู่ด้วยความกังวลก็ยิ้มกว้างด้วยความโล่งใจ "!!กลืนมันหายไปจริงๆ เลย!" กอดลูกชายด้วยความดีใจ

"ขอบคุณเมย์จริงๆ!"

ขณะเดียวกัน ที่ร้านของเมย์ เธอไม่ได้นั่งรอเพียงอย่างเดียวบ้างแล้วเพื่อให้พวกแม่มดรู้ว่าเธอไม่ใช่ทั้งง่ายตายและไม่มีอะไรทำร้าย เมย์ได้

เธอสมุดคัมภีร์อีกครั้งและไปที่การและหีบกระดูก บานเล็กๆ หนึ่งอัน แล้ววางลงบนหนังสือคาถา เล่มนั้น และ ท่องคาถา และมีคาถาอีกบทหนึ่งลงไปกระดูกเพื่อให้ มีการแสดงอะไรบางอย่างเกิดขึ้น

เมย์ กล่าวขึ้น

"จงแสดง เจ้าของพลังงานที่มั่งร้าย ต่อลูกค้าของฉัน"

กระดูกเริ่มมีหมอกภาพของไอริสและมอร์แกนยืนอยู่ที่มุมถนน กำลังยิ้มเยาะอย่างพอใจชัดเจน

เมย์ยิ้มแล้วว่าใครเป็นคนทำและที่อยู่ของพวกในขณะนี้

" เมย์พูดเธอเทียนสีดําเล็กๆ การดูดซับพลังงานจุดเทียนและวางไว้ข้างๆ กระจกไข่เข็มเล็กๆ แหงลงไปบนรูปร่างในภาพของไอริสและมอร์แกนในกระจกเบาๆ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายแต่ส่งกลับพลังงานที่พวกส่งมาไปยังตัวพวกเอง

ที่มูมถนน ทันใดนั้นไอริสและมอร์แกนก็รู้สึกได้ถึงกลิ่นเหม็นเน่าของคำสาปที่พวกเธอสร้างขึ้น มันย้อนกลับมาหาพวกเธอเอง!

"อะไรเนี่ย!"

มอร์แกน ร้องด้วยความตกใจและขยะเขยง "กลิ่นนี้?!"

"แม่มดนั่น! เธอส่งคืน!" ไอริคำรามระหว่างที่พยายามจุมูก "เร็ว
ไปกันเถอะ! ไปอาบน้ำ!"

วิ่งหนีไปด้วยความอับอาย ในขณะที่ พวกมันหลบและทำจุมูกปิด
เปลือก

ร้าน เมย์กระจกที่ภาพของพวกเธอกำลังวิ่งหนีไปลงหายไปรู้ว่า
สงครามนี้ยังไม่ชัยชนะเล็กๆ ในวันนี้ก็แล้วสำหรับการเริ่มต้น

ปิดสมุดคัมภีร์ไปดูแลร้านของเธอด้วยความสงบในใจพร้อมกับ
กับรู้ว่าเธอสามารถปกป้องผู้ที่เธอรักและความสงบสุขของ
เมืองเล็กๆ แห่งนี้ได้

และเช่นนั้น ความมั่นใจของแม่มดผู้แสนดีก็เพิ่มมากขึ้นพร้อมกับ
กับความท้าทายที่กำลังจะตามมา...

ในวันถัดมา เมย์เริ่มรู้สึกถึงความสงบสุขที่เธอได้รับมานั้นอาจจะ
ไม่อยู่ยั่งยืนเท่าที่คิด เมื่อเธอเดินไปยังร้าน เธอก็มองเห็น
สัญญาณบางอย่างที่ไม่ชอบมาพากล รอบๆ ร้านมีหมอกหนา
และเสียงกระซิบดังมาจากมุมต่าง ๆ ของถนน

“อีกแล้วหรือ?”

เมย์พึมพำกับตัวเอง ขณะที่เธอเปิดประตูร้านและสังเกตเห็นว่า
ลูกค้าทุกคนดูมีสีหน้าเครียดขรึม แม้แต่คนที่เคยมาเป็นประจำก็
ยังรู้สึกหวาดระแวง

เมย์รู้ว่าเธอต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อต่อต้านพลังงานร้ายนี้ เธอจึง
นั่งลงที่โต๊ะในมุมเงียบ ๆ ของร้าน หยิบสมุดคัมภีร์อีกครั้ง และเริ่ม
วาดสัญลักษณ์คุ้มครองขึ้นมา โดยใช้แบ่งที่ทำจากสมุนไพรเมื่อ
คืนที่เธอเตรียมไว้

ขณะนั้นเองที่เสียงกระแสลมเย็นพัดผ่านเข้ามา และประตูร้านก็
เปิดออกอย่างกะทันหัน เมย์หันไปมองเห็นหญิงสาวคนหนึ่งยืน
อยู่ที่ประตู หน้าตาของเธอนั้นเปื้อนด้วยน้ำตาและดูเหมือนว่าจะมี
บางอย่างผิดปกติ

“ช่วยฉันด้วย!”

หญิงสาวตะโกนเสียงดัง

“พวกแม่มดมอร์แกนและไอริสมาที่นี่ พวกเธอเหี้ยมโหดมาก!”

เมย์มองหญิงสาวที่มาพูดจนกระทั่งเธอรู้ว่าเธอเป็นหนึ่งในลูกคำ
เก่าของเธอที่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับพวกแม่มดร้ายมาก่อน เมย์จึงลุก
ขึ้นทันที “ไม่ต้องกังวลนะ ฉันจะช่วยคุณเอง”

ก่อนที่จะออกไปเผชิญหน้ากับความท้าทายอีกครั้ง เธอหยิบ
กระจกที่ใช้เมื่อคืนมา และวางไว้ในมือ แล้วกระซิบคาถาที่ช่วยให้
เธอมองเห็นพลังงานมืดที่พวกแม่มดใช้ เพื่อเตรียมตัวก่อนจะ
เผชิญหน้ากับตน

“แสดงให้เห็นความจริงที่ซ่อนอยู่” เมย์พูด

ทันใดนั้นกระจกก็ส่องภาพของมอร์แกนและไอริสที่กำลังอยู่ใน
อาคารเก่าร้างด้านข้างร้านของเธอ ทั้งสองลงมือวางแผนที่จะ
สร้างความเสียหายอีกครั้ง

“ฉันต้องหยุดพวกเธอ!”

เมย์ตัดสินใจเสียงแข็ง เธอเรียกความกล้าหาญและพลังภายใน
ขึ้นมา เพื่อเตรียมรับมือกับศัตรูที่เธอรู้ว่าไม่ธรรมดา

“คุณอยู่ที่นี้ รอฉัน!”

เมย์พูดกับหญิงสาว พร้อมกับบอกจากร้านด้วยความมั่นใจในตัวเอง ขณะที่หัวใจของเธอเต้นแรงเหมือนเป็นเสียงเตือนของการต่อสู้ที่กำลังจะมาถึง

การต่อสู้เพื่อปกป้องเมืองแห่งนี้เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง และเมย์รู้ว่าครั้งนี้เธอจะไม่ยอมถอยง่าย ๆ แม้มดผู้แสนดีจะได้แสดงพลังที่แท้จริงของเธอ และทำให้เห็นว่าไม่ว่าจะมีวายร้ายมากมายแค่ไหน ความดีนั้นจะต้องชนะในที่สุด!

(จบตอนที่ 2)

แม่ดผู้แสนดี ตอนที่ 3

เครื่องหอมแห่งความเกลียดชัง

ความสำเร็จในการแก้คำสาปให้ต้นไม้ทำให้ชื่อเสียงของเมย์เลื่อง
ลือไปอีก แต่แทนที่ความสงบจะกลับคืนมา บรรยากาศในเมือง
กลับตึงเครียดขึ้นเรื่อยๆ

สองวันหลังจากเหตุการณ์นั้น กลิ่นหอมแปลกประหลาดก็เริ่ม
แผ่ซ่านไปทั่วย่านการค้า มันไม่ใช่กลิ่นหอมที่น่าพึงประสงค์ แต่
เป็นกลิ่นที่เข้มข้นและครอบงำจนเกินไป กลิ่นที่ทำให้ใครต่อใคร
รู้สึกหงุดหงิดและอารมณ์เสียโดยไม่รู้ตัว

เมย์สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงได้ก่อนใคร จากปกติผู้คนที่เดินผ่านไปมาจะทักทายกันด้วยรอยยิ้ม แต่ตอนนี้พวกเขากลับเดินหลบหน้ากัน หรือไม่ก็จ้องมองกันด้วยสายตาที่ไม่เป็นมิตร เธอได้ยินเสียงทะเลาะเบาะแว้งจากร้านอาหารใกล้ๆ เป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

"เป็นอะไรกันหมดนะ?"

เมย์พึมพำกับตัวเองขณะที่จัดเรียงขวดน้ำหอมใหม่

แล้วเธอก็ได้กลิ่นนั้น กลิ่นหอมที่หนักและมีพลังปนอยู่กับอากาศ มันแทรกซึมเข้ามาในร้านของเธอ เธอมีเครื่องรางป้องกัน มันคือกลิ่นที่กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิดและความโกรธ

เมย์เดินออกไปนอกร้านและมองไปรอบๆ จมูกของเธอที่ไวเป็นพิเศษตามติดกลิ่นไปจนถึงร้านใหม่ที่เพิ่งเปิดตรงข้ามกันพอดี ร้านนั้นมีป้ายเขียนว่า "ไอริส เอสเซนส์" และในร้านนั้นเองที่เธอเห็นไอริสและมอร์แกนยืนอยู่ด้วยรอยยิ้มเยาะขำๆ

ไอริสโบกมือให้เมย์ด้วยท่าที่ยั่ววน "สวัสดีจะเพื่อนบ้าน ร้านใหม่เรา เลย์สิมีน้ำหอมกลิ่น"

เมย์รู้ทันทีว่านี่คือการโจมตีครั้งใหม่ของพวกเธอ แทนที่จะใช้คำ
สาปโดยตรง พวกเธอเลือกที่จะขายน้ำหอมที่ถูกเสกด้วยเวท
มนตร์ผู้คนในเมือง เพื่อสร้างความรุ่มรวยและทำลายความสงบ
สุขที่เมย์รัก

เธอเดินกลับเข้าไปในร้านด้วยใจที่หนักแน่น เธอ
『สมุดคัมภีร์』 รู้ดีว่าอย่างรวดเร็ว

เมย์ปิดร้านชั่วคราวและป้าย 「ปิดปรับปรุงชั่วคราว」 ได้
เคาน์เตอร์ วัตถุพิเศษ ที่ล้ำค่าที่สุดของเธอ: ดอกไม้จากดวง
จันทร์ที่เก็บไว้ในขวดเงิน, น้ำจากน้ำตกที่ศักดิ์สิทธิ์, และ น้ำมัน
หอมระเหย บริสุทธิ์ที่เธอทำเอง

เธอเขียนสีขาวสองเล่มเริ่ม พิธีกรรม การสร้าง 『น้ำหอมแห่ง
ความสงบ』 เพื่อต้านทานของศัตรู

"ด้วยพลังแห่งท้องฟ้าที่สดใส และความสงบของท้องทะเล ขอให้กลิ่นหอมนี้นำมาซึ่งความเข้าใจและความปรองดอง" เธอ ห่อ ออกเสียงคาถาเบาๆ คาถาขณะที่ผสม วัตถุดิบพิเศษ ต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างพิถีพิถัน

แล้วเธอก็ 『สมุดคัมภีร์』 ของตระกูลและไปที่

『การสร้างพื้นที่』 คาถาที่สามารถสร้างพื้นที่ เพื่อปกป้องรอบๆ ร้านของเธอได้

เมย์ร้านเดินเป็นวงกลมรอบๆร้านของเธอ พลังโปรยผง เพื่อปกป้องที่ทำจากเกลือ, ใบเบย์, และ โรสแมรี่ และ เธอก็ ห่อออกเสียงคาถาเบาๆ ไปด้วย:

"ด้วยพลังแห่งดินและท้องฟ้า ขอให้ร้านนี้และพื้นที่รอบๆ ได้รับ เพื่อปกป้อง จากพลังงานและความมั่งร้ายทั้งปวง"

ขณะเดียวกัน ที่ร้านของไอริสและมอร์แกน ผู้คนเริ่มเข้ามาซื้อ น้ำหอมของพวกเธอ แต่แล้วเริ่มทะเลาะกันภายในร้านเอง ไอริส และมอร์แกนมองกันด้วยความกังวลเริ่ม หลุดการควบคุม

เมย์โอกาสนี้ เธอใช้ระฆังสีเงินเล็กๆ ทำให้เกิดเสียงดังขึ้น และ
เริ่มเดินไปตามถนนหลัก ของเมือง พลังกลิ่นหอมแห่งความ
สงบจากขวดน้ำหอมที่เธอเพิ่งสร้างมา

ด้วยทุกก้าวที่เธอก้าวเดิน กลิ่นหอมแห่งความสงบก็จะกระจาย
แทนที่กลิ่นแห่งความโกรธ ผู้คนที่เคยหงุดหงิดหยุดและมองไปที่
เธอด้วยความสงสัยก็รู้สึกสงบขึ้น

ไอริสและมอร์แกนออกมาจากร้านด้วยความโกรธ
"หยุดเธอซะ!" ไอริส ตะโกน

แต่เมย์ไม่หยุด เธอเดินต่อไปจนถึงหน้าศาลเจ้าของเมืองและ นั่น
เรียก ด้วยพลังทั้งหมดที่มี

กลิ่นแห่งความโกรธหมดสิ้น ผู้คนมองหน้ากันด้วยความสับสนก็
เริ่มขอโทษกันและกันสำหรับพฤติกรรมที่ผ่านมา

เมย์มองไปที่ไอริสและมอร์แกนด้วยสายตาที่แข็งกร้าว "พอแล้ว
นะ"

ไอริสและมอร์แกนพาเธอแพ้อีกครั้ง ถอยกลับ ร้านของพวกเธอ
ด้วยความโกรธ

เมย์กลับไปร้านของเธอด้วยความเหนื่อยแต่ก็มีความสุขที่ได้
ช่วยเมืองอีกครั้ง แต่เธอรู้ว่าสงครามยังไม่จบ ง่ายตาย

มองไปที่ร้านและรู้ว่าเธอวิธีที่จะหยุดพวกแม่มดร้ายเหล่านี้ให้ได้
ก่อนที่พวกเธอจะทำร้ายผู้คนมากไปกว่านี้

และเช่นนั้น ความท้าทายครั้งใหม่ก็กำลังรอเธออยู่...

เมย์นั่งลงบนเก้าอี้ไม้ในร้านของเธอและถอนหายใจอย่างโล่งอก
เธอรู้สึกถึงพลังที่ยังคงหลงเหลือจากการสร้างน้ำหอม ของเธอที่
ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้คนสงบ แต่ยังสร้างความหวังขึ้นใหม่ในหัวใจ
ของชาวเมืองอีกด้วย

ในขณะที่เธอคิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา เธอก็ได้ยินเสียงกระดิ่งที่
ประตูร้านดังขึ้น เบลล์ เพื่อนสนิทของเธอเดินเข้ามา ทั้งสองคน
สบตากันและเมย์ก็รู้ว่าเบลล์มีบางอย่างจะบอก

“เมย์ ฉันได้ยินข่าวว่าไอริสและมอร์แกนวางแผนอะไรบางอย่าง”
เบลล์พูดด้วยสีหน้าจริงจัง

เมย์ฟังด้วยความตั้งใจ “พวกเธอวางแผนอะไร?”

“มีเสียงลือว่าพวกเธอจะใช้พลังของน้ำตายักษ์เพื่อสร้างความ
โกลาหลในเมืองอีกครั้ง” เบลล์ตอบ “เราต้องหยุดพวกเธอให้ได้”

เมย์ยิ้มให้กับความกล้าหาญของเพื่อน “เราจะต้องวางแผนกัน
ใหม่ พวกเราไม่สามารถให้พวกเธอทำร้ายผู้อื่นได้อีกครั้ง”

ทั้งสองคนเริ่มนั่งลงที่โต๊ะทำงานของเมย์ วางแผนการที่จะป้องกัน
ไม่ให้โรครระบาดแห่งความโกรธเกิดขึ้นอีก แม้ว่ามันจะไม่ง่าย แต่
พวกเธอมีประสบการณ์ในการต่อสู้ที่ดี เมย์คิดว่าความสงบที่
พวกเธอมอบให้เป็นสิ่งที่ทรงพลังที่สุดในการต่อสู้กับความชั่ว
ร้าย

“เราต้องหาผู้ช่วย” เมย์กล่าว “ถ้าเรารวมพลังกับคนที่มั่นใจ
เหมือนเรา อาจจะมีทางที่ดีกว่านี้”

เบลล์พยักหน้า “ใช่ เราควรชวนผู้คนที่เคยช่วยเราในครั้งที่ผ่าน
มา รวมทีมใหม่เพื่อหยุดยั้งพวกเธอให้ได้”

ทั้งสองสาวใช้เวลาทั้งวันในการรวบรวมข้อมูลและติดต่อกับ
เพื่อนๆ ที่สามารถช่วยได้ เมื่อกับความมุ่งมั่นและกำลังใจ มั่นใจ
ว่าพวกเธอจะสามารถขับไล่ภัยที่กำลังจะเกิดขึ้นจากเมืองนี้ไปได้
อีกครั้ง

ขณะที่ดวงอาทิตย์กำลังตกดิน เมย์มองออกไปที่ถนนหลักที่
ตอนนี้นบ้านเมืองกลับมาอยู่ในความสงบอีกครั้ง และเธอรู้ว่าทุกสิ่ง
ที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้จะเป็นการต่อสู้เพื่ออนาคตที่ดีกว่า แม้จะห่า
หายแต่เธอพร้อมแล้วที่จะเผชิญหน้ากับมัน

(จบตอนที่ 3)

